

Ved et Spørgsmaal af denne Art og Betydning bør Konsultationen med Befolkningen efter vor Mening finde Sted under de Forenede Nationers Auspicier, idet dette giver de Forenede Nationer den bedste Mulighed for at bedømme, om alle de Faktorer, der er af Betydning, naar der skal tages en vel begrundet Beslutning, virkelig er til Stede.«

I Underudvalg Nr. 1. indledtes Forhandlingerne med, at en Repræsentant for Sydafrikas Regering, der var kendt med de stedlige Forhold i Sydvestafrika, gav en Række Oplysninger navnlig om Fremgangsmaaden ved Raadspørgning af de Indfødte. Iøvrigt gik Underudvalget ikke ind i en detailleret Drøftelse af de særlige Forhold i Sydvestafrika, men be- tragtede Sagen fra et rent principielt Synspunkt. Formuleringen af Underudvalgets Konklusion gav Anledning til en langvarig Debat. Nogle Delegationer, deriblandt Cuba, Sovjetrusland, Indien m. fl., ønskede at formulere Forsamlingens Afvisning af Ønsket om Indlemmelsen i skarpe Vendinger og med stærk Understregning af det juridiske Synspunkt, andre Delegationer (deriblandt ogsaa den danske) var enige i Afvisningen, men ønskede at fremsætte den i en saadan Form, at den sydafrikanske Regerings Stilling ikke unødigt blev vanskeliggjort. Fra alle Sider var man enige om at hævde, at der ogsaa for Sydvestafrikas Vedkommende burde forelægges Forsamlingen et Forslag til Formynderskabsoverenskomst.

Underudvalget vedtog et af Amerikas Forenede Stater og Danmark fremsat Resolutionsforslag. 4. Udvalg vedtog derimod det skarpere formulerede indiske Forslag.

Da Spørgsmaalet blev forelagt Plenarforsamlingen den 14. December, lykkedes det i sidste Øjeblik at naa til Enighed om et amerikansk-dansk-indisk Fællesforslag, der motiveredes af Landstingsmand Lannung, hvis Tale gengives som Bilag 17 (Sp. 3013).

Forslaget, der vedtoges af Forsamlingen med 37 Stemmer, idet 9 Delegatio-

ner afholdt sig fra at stemme, har følgende Ordlyd:

»PLENARFORSAMLINGEN

HAR OVERVEJET den sydafrikanske Unions Delegations Erklæringer angaaende Spørgsmaalet om Indlemmelse af Mandatomraadet Sydvestafrika i Unionen;

TAGER MED TILFREDSHED TIL EFTERRETNING, at den sydafrikanske Union ved at forelægge denne Sag for de Forenede Nationer anerkender, at den fremtidige Retsstilling for Omraader, der nu er under Mandat, er et Anliggende, som er af Interesse og Betydning for de Forenede Nationer;

ERINDRER OM, at de Forenede Nationers Pagt i Artiklerne 77 og 79 bestemmer, at Formynderskabssystemet gennem senere Overenskomster skal komme til Anvendelse paa Omraader, der nu er under Mandat;

HENVISER til Plenarforsamlingens Resolution af 9. Februar 1946, der opfordrer til at stille Mandatomraader under Formynderskab;

UDTALER ØNSKET OM, at der nu maa blive opnaaet Enighed mellem de Forenede Nationer og den sydafrikanske Union om Mandatomraadet Sydvestafrikas fremtidige Retsstilling;

HAR af den sydafrikanske Unions Delegation MODTAGET FORSIKRING OM, at indtil Enighed herom er opnaaet, vil Unionsregeringen fortsætte med at administrere Omraadet paa samme Maade som hidtil i Overensstemmelse med Aanden i de i Mandatet fastslaaede Principer;

HAR TAGET I BETRAGTNING, at de afrikanske Indbyggere i Sydvestafrika endnu ikke har opnaaet politisk Selvstyre eller naaet et politisk Udviklingstrin, der sætter dem i Stand til at udtale en velovervejet Mening, som Plenarforsamlingen vilde kunne godkende, om et saa vigtigt Spørgsmaal som Indlemmelsen af deres Territorium: